

Hi ha qui dona solucions per a obtenir la victòria, i en canvi no sap ordenar la vida d'una població.

L'IDEAL

(Segona època) Any II-Núm. 70 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 15 cèntims
LLEIDA, divendres 25 de juny de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

TEMES D'ACTUALITAT "La meua visita a la U. R. S. S."

La municipalització de l'estatge

Per fi ha sortit al Diari Oficial de la Generalitat el Decret regulant la municipalització de l'estatge. Apareix amb un retard considerable, puix des del mes de febrer, en que per la Conselleria de Finances es decretà que no es pagués cap lloguer, han passat quatre preciosos mesos, durant els quals els estralls produïts a les finances de l'Estat i Municipis, han estat d'un volum considerable. Basti dir que l'Estat no ha percebut gairebé res de la contribució per urbana, durant els dos primers trimestres de l'any corrent, ja que les cases ni eren dels propietaris ni de ningú.

Ha vingut el Decret i del seu articulat es desprèn que l'orientació que s'hi marca és fruit de mútues transaccions entre tendències radicalment oposades, i per això no satisfà ningú. Amb tot, benvingut sigui, car sempre és preferible una llei, per dolenta que sigui, a no cap llei, com fins ara. En la consciència de tots està que el Decret estableix un règim purament transitori i que la solució definitiva del problema està subordinada, com tot el que s'ha fet i es faci sobre col·lectivització, a la forma com acabi la guerra.

Si la desvalorització de les finques urbanas subsisteix, ben poca cosa en percebran els Municipis. Quan s'hagin pagat els interessos que ha de crear la Caixa Immobiliària, i les contribucions i impostos, amb els preus actuals dels pisos ben poc marge restarà per l'erari dels Ajuntaments. Per això no és difícil vaticinar, per aviat, una revalorització. Els Ajuntaments hi seran els primers interessats, car del contrari, el que percebrien per obra de la municipalització, probablement no els compensaria la pèrdua dels antics impostos municipals per urbana.

El Decret, en el seu article 27, prescriu que «mentre no siguin creades les Caixes Immobiliàries, les seves funcions seran exercides amb caràcter interí per la Comissió creada per Decret de primer de febrer de l'any corrent». Aqueix Decret era el que prescrivia un règim per l'estil de l'actual, amb caràcter d'obligatorietat per tot Catalunya, i que, per tant, prohi-

beix la municipalització que la C.N.T. volia aplicar a Lleida. Davant d'això, què faran els elements majoritaris del nostre Ajuntament, que digueren voler acatar les ordres de la Generalitat? Serà així? Aviat ho hem de veure. El projecte de la C. N. T., pel darrer Decret, és a terra, puix terminantment diu l'article 27 que hem copiat, el que s'ha de fer. Les Comissions a crear, provisionalment, fins que existeixin les Caixes Immobiliàries, han d'administrar, amb independència de les finances municipals, les finques urbanas; i el que produeixin, ja està establert el destí que ha de tenir. De manera que, al nostre entendre, si del text del rebut que es passi a cobrar a domicili, a partir del mes de febrer, se'n desprèn que la recaptació ha de constituir un ingrés municipal, aqueix rebut seria il·legal. Per contra, si és la Comissió especial creada per Decret de primer de febrer la que ho rep i administra, amb les finalitats fixades en el mateix Decret, el pagament és obligatori.

Ara, a veure què passa. A veure si serà veritat que els elements majoritaris municipals es posen d'una vegada dins la llei. Si ells donen l'exemple, tot el veïnat de Lleida no mancarà al seu deure. Del contrari, és possible que el conflicte segueixi i fins s'augmenti.

La caiguda de Bilbao

Després de la nota del Govern de la República, no cal afegir res més a la notícia de l'evacuació de Bilbao. Bilbao no s'ha rendit. Ha estat evacuat pels que no hi han mort en la defensa, amb tot l'armament, per a reconstruir les línies defensives del País. Aquesta línia queda establerta ara en la vora esquerra del riu Cadagua, i resta a poder de les tropes basques la zona fabril i industrial del barri de Luchana.

Exemple admirable el d'aquesta obstinació basca! Les ràdios faccioses, els diaris italians, poden exultar tant com vulguin llurs victòries, que la humanitat no mira sinó com un crim dels més repugnants. I per més que cantin, la glòria no serà d'ells. La glòria, serà per aquest poble que, ell tot sol, sense exèrcit regular, sap plantar

Conferència pronunciada per Alfred Perenya Pàmies, el passat dissabte, al Saló d'Actes de JOVENTUT REPUBLICANA

Amb un ple a vessar, va tenir lloc l'anunciada conferència del company Perenya, la qual va desvetllar entre la concurrència una extraordinària expectació. L'element femení hi era representat en gran nombre, el que junt amb la presència a l'esmentat acte, del company Vilà, Comissari de la Generalitat i altres elements antifeixistes de la localitat, va contribuir a donar a la magnífica dissertació de l'amic Perenya, tot el caràcter d'esdeveniment.

Alfred Perenya començà així el seu parlament:

Començant que de retorn de la U. R. S. S. té l'obligació de contar les diverses i múltiples impressions que durant el seu interessantíssim viatge per la Unió Soviètica, ha recollit. Naturalment, diu, parlaré mogut únicament per la sinceritat i amb la cruïda necessària, per explicar els defectes i èxits que he pogut veure en el país del Socialisme. Com sigui que el viatge fou organitzat pels dirigents soviètics, parlaré exclusivament del que he pogut observar. Per tant aquí no vinc pas a comentar ni a discutir la doctrina marxista. Ans al contrari: constataré únicament uns fets i donar sobre ells la meua impressió, sigui quina sigui, sense ànim de trobar-ho tot bé com ho fa el fanàtic convençut, ni de blasmar-ho tot com ho faria l'adversari i l'enemic etern. Parlaré solament com deu parlar el turista de bona fé que va disposat a veure les coses tal com són i que al tornar té interès en explicar-les per general coneixement de tots. Així, doncs, us faré una explicació ràpida de tot el que he vist en aquell país, comentant-ho sota el meu punt de vista personal.

cara, virilment, contra tres potències militarment organitzades. Si l'heroisme és fecund, el gest del poble basc portarà la desfeta d'Alemanya, d'Itàlia i de l'Espanya de Franco, de la mateixa manera que la defensa de Bèlgica màrtir, va constituir, a la fi, l'esfondrament d'Alemanya del Kaiser.

El servei més gran que, amb llur esforç han prestat els bascos a la causa de la República, ha estat de donar temps, amb la resistència, d'organitzar els quadres de l'Exèrcit Regular. Estratègicament, si fos possible d'obli-

A continuació fa una explicació a com ell s'imaginava la U. R. S. S. i el seu desengany que ha trobat al posar-hi els peus per primera uegada. Perquè jo em creia trobar un món completament diferent al nostre i no ha estat pas així. Jo al començament ni em donava compte que em trobés a la U. R. S. S. El paisatge, les ciutats, el tràfec, la indumentària dels homes, etc., res indicava que s'hagués operat una transformació fonda com vaig veure després al conèixer les interioritats de la forma del viure. Explica les seves impressions al visitar Leningrad, Moscou, Jarcov, Rostov, Stalino, Nalxic, i assenyala el contrast que hi ha entre les velles ciutats i les fetes després de la revolució, les quals són boniques, ben urbanitzades, alegres i netes, sobretot això darrer.

I seguint en la seva dissertació l'orador parla de l'idioma rus dient que el va trobar agradable a l'orella i amb un deix de sentimentalitat que fa que es noti un parlar dolç. Seguint parlant de coses externes que es veuen així que arribes a la U. R. S. S. explica com va vestida la gent, dient que es vesteix com a tot arreu. Pels carrers veus homes i dones elegantment vestits i també el pobre que va esparracat; en general però la gent vesteix pitjor que nosaltres ja que la indumentària és considerada allí com indústria lleugera, a la fabricació de la qual el poble soviètic no s'ha dedicat intensament. Recorda també, el conferenciant, que molts ciutadans conserven i porten la indumentària típica del poble rus. Però em cal dir una cosa rara i és que durant el meu viatge per la Unió Soviètica no he vist

(Segueix a la 2.ª plana)

dar motius sentimentals, diriem que l'aferrissada defensa de Bilbao, no ha tingut altre objecte. Desintegrat com està el Nord dels altres fronts de la península, la caiguda de Bilbao, no representa cap contratemps seriós en la marxa general de les operacions. A Bilbao no hi podem portar ni els auxilis de l'aviació. Per això, per la seva indefensió, l'han triada preferentment els facciosos. El que han fet amb Bilbao no podrien repetir-ho contra cap altra de les ciutats que queden dintre del radi de l'aviació republicana.